

JORDI COLOMER
Avenida Ixtapaluca (Houses for Mexico)

25 April 2009 – 23 Mei 2009

Avenida Ixtapaluca (Houses for Mexico)

Voor zijn eerste tentoonstelling in een Belgische galerie stelt **Jordi COLOMER** (°1962, Barcelona, Spanje) twee nooit eerder vertoonde werken aan het publiek voor: **Avenida Ixtapaluca (Houses for Mexico)**, een film die hij onlangs in Mexico City draaide, en een reeks van twaalf foto's **Heroes (para Mexico)**. In de videobox wordt de videofilm **2 Av.** geprojecteerd die gedraaid werd in een arbeiderswijk bij Lyon. De kunstenaar, die belangstelling heeft voor de druk van de stedelijke ontwikkeling op de mens, realiseerde zijn recentste videowerk in Mexico City, de zich als een inktvlek uitbreidende stad die, met 19 miljoen inwoners, na Tokio de drukstbevolkte van de wereld is. Ook vandaag nog breidt de stad zich aan een hels ritme uit via de constructie van "GEO-huizen", identieke wooneenheden, gebouwd naar een twee verdiepingen tellend modelhuis. Ixtapaluca is één van de steden in de buitenwijken van Mexico City, die, onder druk van een "stedenbouwkundige realpolitiek", model staat voor anonimiteit. In de video van Colomer lijken de luchtopnames op 3-D beelden die getuigen van een onophoudelijke vermenigvuldiging. De camerabewegingen brengen ons steeds dichterbij de straat en de menselijke schaal, wat toelaat de lichte verschillen tussen de woningen op te merken. Door een aantal inwoners van de Ixtapalucalaan met de camera te volgen voegt Jordi er een symbolische en tegelijk humoristische toets aan toe. De gefilmde actie toont ons personages die wandelen in de straat en een piñata die Buzz Lightyear voorstelt doorgeven, een personage uit de animatiefilm Toy Story (Pixar Animation Studios, 1995). De piñata is een Mexicaans ritueel voorwerp, gemaakt van papier-maché, in de vorm van een mens of een dier, dat gevuld is met snoepjes en speelgoed. Bij feestelijke vieringen, wordt de piñata door de kinderen met een stok stukgeslagen zodat ze bedolven worden onder de zoetigheden die erin verborgen zitten. Oorspronkelijk door Marco Polo vanuit China naar Europa gebracht, kreeg de piñata later een godsdienstige betekenis, die door de Spanjaarden gebruikt werd tijdens de verovering van Mexico. Zij pasten het aan de lokale tradities aan voor evangelisatiedoeleinden. Door erop te slaan gaven de deelnemers blijk van de strijd tegen duivelse krachten, de snoepjes stelden de aardse verlokkingen voor. Beetje bij beetje verloor de piñata zijn religieuze betekenis en werd het een spel zoals we het vandaag kennen. De figuren die de piñata tegenwoordig voorstelt zijn nu vooral geïnspireerd op succesvolle Noordamerikaanse superhelden (Spiderman, Batman, Toy Story, ...), maar ook nog steeds op dieren en personages uit de volkstraditie. De piñata is een prima illustratie van de tweeslachtige verhouding tussen traditie en massacultuur. Dit ervaart men duidelijk zien in de fotoserie **Heroes (para Mexico)**.

De video-opname **2 Av.** vertoont overeenkomsten met **Avenida Ixtapaluca** en is een aaneenschakeling van vaste beelden uit een lange travelling in een straat, de "rue n°2", van een arbeiderswijk in Roussillon bij Lyon. De camera registreert de opeenvolging van huizen met tuintje, die er allemaal eender uitzien, en toont een glimp van de inrichting en de leefgewoonten van de bewoners. Op deze gelijkvormige achtergrond verschijnen vluchtig mensen die gewone handelingen verrichten of muziek maken. De geluidsopname is zo bewerkt dat ze een autonome compositie vormt die nu wel en dan weer niet synchroon loopt met de beelden. **2 Av.** verplaatst het model van de arbeiderswijk, oorspronkelijk een creatie van het patronaat, later uitgegroeid tot een volksbuurt, naar de moderne context van massabouw: de repetitieve horizontaliteit suggereert de omvang van de voorstad, en de drang naar autonomie van het "huis met tuin", het kleinburgerlijke ideaal van de in reeks gebouwde villaatjes.